

10

Regionaal

In het onlangs verschenen boek 'Het Gooi, interieurportretten van villa's en landhuizen, 1875-1945' worden tien villa's uitgelicht. Bij het zien van de foto's loopt het water je in de mond. Maar, hoe is het eigenlijk om in zo'n bijzonder pand te wonen?

Uit de kunst

Wonen in een Goois monument

Els Blom
e.blom@hollandmediacombinatie.nl

Architect Brender à Brandis

De Blaricumse atelierwoning die de Haagse kunstschilder Geraldo Abraham Brender à Brandis (1878-1971) in 1914-1915 liet bouwen, is ontworpen door architect Johan Wilhelm Hanrath (1867-1932). Een atelierwoning van destijds vroeg om een scheiding tussen woon- en werkomgeving, zodat

de kunstenaar rustig kon werken en er in alle rust en privacy zijn klanten en modellen kon ontvangen. Het atelier moest dus bereikbaar zijn vanuit de woning, maar ook van buitenaf. Daarnaast had het atelier een hoge en brede raampartij nodig om het licht (uit het noorden) binnen te kunnen laten.

Toen Jan Geesink op 32-jarige leeftijd de voormalig atelierwoning van kunstschilder Brender à Brandis aan de Zwaluwenweg in Blaricum kocht, dachten zijn ouders dat -ie gek geworden was. Die reactie is begrijpelijk, want op zo'n jonge leeftijd eigenaar worden van een dergelijk bijzonder en monumentaal pand is niet niks. Maar, Jan en Marjanne Geesink vielen op het huis, plus -zo voelde dat - het huis viel op hen. En zo leek het kopen van de woning niet meer dan een logisch besluit.

In het boek 'Het Gooi, interieurportretten van villa's en landhuizen, 1875-1945' komen tien wonin-

Marjanne Geesink in de keuken bij het oude kolenfornuis.

gen aan bod. Huis 'Van de Weg' van de Geesinks is er een van. Besproken en in beeld gebracht worden indrukwekkende trappenhuisen, schoorsteenpartijen, glas-inloodramen, tegelvloeren en lichtkoepels. Het zijn niet zo maar huizen, dat is duidelijk. Het verleden is er nooit weggeweest.

De 64-jarige Jan Geesink is voor velen in het Gooi een bekende. Het meest recente project van de ondernemer is 'Blaricum aan Zee', maar hij was ook de man achter projecten als de Kalkovens in Huizen, het Nautisch Kwartier, eveneens in Huizen, en Graaf Floris IV in Muiden. „Al mijn restaurants waren monumenten of zijn monumenten geworden, dus het zit wel in mij dat ik het verleden waardeer.”

Jan en Marjanne woonden schuin tegenover het huis 'Van de Weg', toen ze in de buurt een kavel

kochten om er een nieuw pand op te bouwen. Het stel zou tijdelijk in een container wonen, maar Katinka van Erk - de kleindochter van schilder Brender à Brandis en inmiddels eigenaar van het huis aan de Zwaluwenweg - bood aan om een deel van haar woning aan hen te verhuren. In '86 trok het jonge stel met hun twee kinderen in de atelierwoning. Twee jaar later kochten ze het. Een paar jaar later kreeg het de status van gemeentelijk monument.

De Geesinks hadden Brender à Brandis' kleindochter beloofd om het pand in originele staat te behouden. Ze namen enkele meubels over, de schildersezel en een paar werken van de schilder. Op de ezel in het atelier van de woning staat een schilderij dat Brender à Brandis van het huis maakte. Het schoorsteenstuk met pompoenen

en kalebassen en de tekst 'Wie zaait, die maait' decoreert een van de wanden in de kinderspeelkamer. De schilder was gek op paardrijden en paarden, wat architect Hanrath vastlegde in een gevelsteen met een sierlijk paard boven de ingang van het atelier. Die hangt er nog.

Sinds huis 'Van de Weg' de status van monument heeft, is zorg voor behoud van de oorspronkelijke toestand een officieel gegeven. Geesink vindt overigens dat monumentencommissies zich niet te rigide moeten opstellen op het gebied van bewoning van monumenten door een nieuwe generatie eigenaren. Waarmee hij maar wil zeggen, dat moderne tijden soms om aanpassing vragen. „De angst dat dingen verdwijnen is onzin. Kijk naar het Rijksmuseum. Daar is in het gebouw bijna geen steen op

de andere gebleven. Is het daardoor nu minder waardevol en is de historische waarde nu aangetast? Wij zijn slechts passanten in het leven, dus ik hoop dat het voor een volgende generatie ook goed kan voelen om in een monument te wonen.”

Netflix

He kolenfornuis in huis 'Aan de Weg' wordt nog steeds gebruikt, zij het niet meer voor bereiding van maaltijden, maar voor het verwarmen van mensen en dingen. „Kijk, dan zit ik hier Netflix te kijken of zo”, wijst Geesink naar de tafel en bank naast het antieke fornuis.

In het imposante houten trappenhuis spaarde Hanrath hartjes uit, als bij een Zwitsers chalet. Beeldhouwer Eduard Jacobs bracht op de ballustraden op Indianen lijken-

FOTO STUDIO KASTERMANS/BEN DEN OUDEN

de houten koppen aan, die merkwaardig contrasteren met de hartjes. Als de kleinkinderen langskomen - de Geesinks hebben drie kinderen en vier kleinkinderen - dan worden de jassen omzichtig over 'de Indianen' gehangen zodat ze het zicht niet ontnomen wordt. „Ja, ha ha ha, daar zijn ze heel precies in.”

Huis 'Van de Weg' staat te koop. Na 32 jaar zijn de Geesinks op zoek naar nieuwe bewoners. „Een dergelijke woning is een levensinvulling. Dat klinkt misschien wat zwaar, maar er gaat veel zorg en werk in zitten. We zijn verknocht aan het huis, we zijn er verliefd op. Toch, wij worden er niet jonger op en voor z'n tweeën is het heel groot. Het afscheid zal heel emotioneel zijn. Maar, het is goed dat een monument doorgaat naar een volgende generatie.”

Regionaal

11

Uit de kunst

Het boek

Onlangs zijn drie nieuwe boeken verschenen in het kader van het onderzoeksproject 'Van grachtenhuis tot villa in het groen' van de Stichting Historische Interieurs in Amsterdam. De boeken zijn het resultaat van onderzoek naar woonhuisinterieurs in de grachtengordel van Amsterdam en in de omliggende gebieden het Gooi en Zuid-Kennemerland en portretteren elk tien woonhuizen. 'Het Gooi, interieurportretten van villa's en landhuizen, 1875-1945' is verkrijgbaar bij Boekhandel Los in Bussum, de Larense Boekhandel, Singer Laren, Boekhandel Voorhoeve in Hilversum en de Blaricumse Boekhandel.

Houten ornamenten van beeldhouwer Eduard Jacobs.

FOTO PR

Het voormalig atelier van kunstschilder Brender à Brandis.

FOTO PR

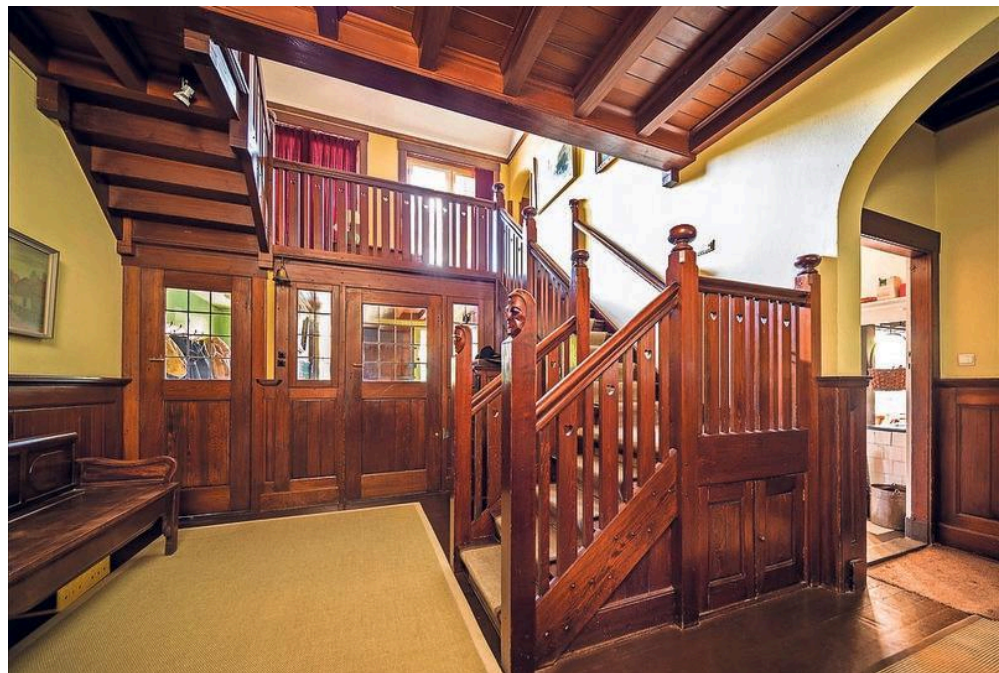
Bven de ingang van het atelier hangt een gevelsteen met paard.

FOTO PR

Schoorsteenstuk met de tekst 'Wie zaait, die maait'.

FOTO PR

Het indrukwekkende, houten trappenhuis.

FOTO PR